

فلسطین بعد از یاسر عرفات!؟

بهرام رحمانی

یاسر عرفات، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین به علت بیماری، و برای معالجه به یک بیمارستان نظامی در پاریس انتقال یافت. کمیته ای سه نفره متشکل از سلیم زعنون، رئیس شورای ملی فلسطین، احمد قریع، نخست وزیر و محمد عباس، نخست وزیر پیشین برای تصدی امور حکومت خودگردان تشکیل داده شد تا در صورت نیاز او به درمان در خارج از فلسطین و یا هر گونه رویداد ناگهانی اداره امور مناطق خودگردان را عهده دار شوند.

آقای عرفات که از هفته گذشته در حالت کما بسر می برد وضعیتش، به شدت وخیم شد. روز دوشنبه هفتم نوامبر، دچار خونریزی مغزی گردید و حال وی بیشتر به وخامت گرایید. سرانجام یاسر عرفات، صبح روز پنجشنبه ۱۱ نوامبر ۲۰۰۴، در سن ۷۵ سالگی چشم از جهان فرو بست. عرفات، از دسامبر ۲۰۰۱ تا انتقالش به پاریس، در دفتر خود در شهر رام الله در محاصره کامل نظامیان اسرائیلی قرار داشت.

منابع فلسطینی اعلام کرده اند که احتمالاً یاسر عرفات، توسط عوامل نفوذی دولت اسرائیل مسموم شده است. چرا که تب شدید و استفراغ که عرفات دارد، از نشانه های مسمومیت است. به همین دلیل گارد ویژه ریاست تشکیلات خودگردان، از آشپزهای شاغل در مقر عرفات بازجویی کرده اند.

اکنون در تشکیلات خودگردان فلسطین، بر سر جانشینی یاسر عرفات، بحث و جلسات گوناگونی در جریان است. به گزارش روزنامه تایمز، احتمال دارد یکی از مقامات فلسطین، یعنی محمد عباس (ابومازن)، دبیر کمیته اجرائی سازمان جبهه آزادی بخش فلسطین، احمد قریع، نخست وزیر، محمد دحلان، رئیس سابق دستگاه اطلاعات و امنیت فلسطین در نواره غزه، جبرئیل رجوب، رئیس سابق امنیتی کرانه باختری، مروان برغوثی، دبیرکل جنبش آزادی بخش فلسطین (فتح) در کرانه باختری، و روحی فتوح، رئیس پارلمان فلسطین، پس از مرگ عرفات، به عنوان رئیس حکومت خودگردان فلسطین منتخب شود. مروان برغوثی، در یکی از زندان های اسرائیل، زندانی است. او نخست به حبس ابد و سپس به پنج سال زندان محکوم گردید.

براساس قانون اساسی فلسطین، رئیس مجلس قانون گذاری باید در صورت غیبت عرفات، بین ۴۵ تا ۶۰ روز مسئولیت حکومت را بر عهده گیرد تا انتخابات برگزار شود.

یک مشکل جانشینی یاسر عرفات، در این است که او، هم زمان رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین، رئیس سازمان آزادی بخش فلسطین و رئیس جنبش فتح است. یاسر عرفات با هر ایراد و اشکالی و ناکامی های سیاسی، رهبر و سنبل مقاومت جامعه فلسطین است. او در چهل سال مبارزه پیگیر خود به دلیل این که از دست تروریست های موساد جان سالم بدر برد حتی کم تر دو شب را در یک جا خوابیده است. بسیاری از بنیان گذاران «الفتح»، به غیر از چند نفر یا توسط تروریست های دولت اسرائیل و یا در مبارزه مسلحانه جان باخته اند. عرفات، اول جولای ۱۹۹۴ پس از ۲۷ سال تبعید به فلسطین برگشت، استقبال مردم فلسطین از او یک اتفاق مهم تاریخی و پرشور بود. عرفات و هم رزمانش به معنای واقعی در مقابل یک دولت اشغالگر با حمایت اقتصادی، سیاسی و نظامی ایالات متحده آمریکا، با سربلندی ایستادند و نگذاشتند فلسطین از نقشه جهان محو شود. آمریکا، سالانه حدود شش میلیارد دلار به اسرائیل کمک می کند. این مبلغ علاوه بر کمک هایی است که لابی یهودی ها در آمریکا، که در کاخ سفید و دیگر ارگان های دولتی و شرکت ها و موسسات بزرگ نفوذ زیادی دارند، است. در حقیقت به نوعی می توان گفت که اسرائیل یکی از ایالات آمریکا محسوب می شود و از آن

جا به عنوان پایگاهی برای اعمال نفوذ اقتصادی، سیاسی و نظامی در خاورمیانه استفاده می کند. هیچ دولتی در جهان، به اندازه اسرائیل مورد حمایت آمریکا قرار نگرفته است. در سال های اخیر که مذاکرات صلح بین اسرائیل و فلسطین در جریان بوده است، عرفات همواره خواهان این بوده که روند مذاکرات صلح از طریق سازمان ملل پیش برده شود، در حالی که دولت اسرائیل همواره خواهان تشکیل کمیته ای بوده است که زیر نظر آمریکا به روند مذاکرات نظارت داشته باشد. علاوه بر این دولت اسرائیل، در این سال ها سعی کرده است، عرفات را چه به لحاظ سیاسی و فیزیکی حذف نماید و رهبر مورد دل خواه خود را بر بالای سر مردم فلسطین بنشانند. بنابراین شخصیتی که جایگزین او خواهد شد، به احتمال قوی با مشکلات عدیده و بحران مواجه خواهد شد. چه بسا کشمکش های شدیدی بین جناح های مختلف فلسطینی به وقوع خواهد پیوست.

در این میان دولت نژادپرست اسرائیل، به تکاپو افتاده است. کینه آریل شارون، نخست وزیر اسرائیل، نسبت به یاسر عرفات به حدی است که گفته، حتی اجازه نخواهیم داد جنازه یاسر عرفات در «اورشلیم» دفن شود.

سیلوان شالوم، وزیر امور خارجه اسرائیل، اعلام کرده است: در صورتی که یاسر عرفات بمیرد، اسرائیل آماده مذاکره با دولت جدید خواهد بود. به گزارش رادیو فرانسه، شالوم با اشاره به «طرح نقشه راه»، گفت: در صورتی که دولت جدید فلسطین، براساس این طرح علیه تروریسم بجنگد، اسرائیل برای گفت و گو با آن مشکلی نخواهد داشت.

طرح نقشه راه، پیشنهادی گروه چهار جانبه آمریکا، روسیه، اتحادیه اروپا و سازمان ملل، بر تشکیل یک کشور فلسطینی تا سال ۲۰۰۵ تاکید می کند.

دولت اسرائیل، پس از واقعه تروریستی ۱۱ سپتامبر در ۲۰۰۱ آمریکا و اشغال نظامی افغانستان و عراق توسط آمریکا و متحدانش، دولت اسرائیل فرصت را مغتنم شمرد تا وحشی گری خود را علیه مردم فلسطین تعمیق و گسترش دهد و فارغ از هر گونه فشار بین المللی، به نابودی و تخریب و کشتار مردم این کشور ادامه دهد.

با انتخاب مجدد بوش، به ریاست جمهوری ایالات متحده آمریکا، دولت اسرائیل دل گرمی بیش تری پیدا کرده است که هم چنان به اهداف غیر انسانی خود بر علیه مردم فلسطین ادامه دهد.

در این میان سازمان ملل متحد نیز قدرت برای حل مسئله فلسطین و اسرائیل ندارد. در چنین شرایطی افکار عمومی مردم فلسطین و جهان با نگرانی اوضاع یاسر عرفات و آینده فلسطین پس از او را دنبال می کنند و نگران بدتر شدن وضعیت مردم فلسطین و تشدید جنگ خونین اسرائیل علیه مردم این کشور و تخریب موسسات و امکانات تشکیلات خود گردان هستند. تنها مقاومت و مبارزه متحدانه مردم فلسطین و حمایت بین المللی مردم آزادی خواه جهان و تشکل های کارگری و انسان دوست، از مبارزه بر حق آن ها می تواند دولت اسرائیل را به عقب نشینی وادار نماید تا حق تعیین سرنوشت آزادانه مردم فلسطین را با خروج نیروهای سرکوبگر خود از سرزمین های فلسطین به رسمیت بشناسد.

با توجه به شرایط بین المللی و منطقه و یکه تازی آمریکا با انتخاب مجدد بوش، این «قهرمان؟!» تروریسم دولتی و درگذشت یاسر عرفات، احتمالا اوضاع تیره و تار نیز خواهد ساخت. اتحادیه اروپا و در راس آن دولت فرانسه که عضو شورای امنیت سازمان ملل نیز است، می تواند در احقاق حقوق سیاسی و انسانی مردم فلسطین تاثیرگذار باشد، اما متاسفانه چنین انتظاری از دولت های بورژوازی بعید است و منافع اقتصادی و سیاسی و دیپلماتیک شان چنین جهت گیری را ایجاب نمی کند.

مسلمها بدون دست یابی مردم فلسطین به حق سرنوشت آزادانه خود و تامین امنیت مردم این کشور، نه تنها مردم اسرائیل و فلسطین، بلکه مردم خاورمیانه نیز به صلح و آزادی و آرامش واقعی دست پیدا نخواهند کرد.

نهایت امر درگذشت یاسر عرفات، تحولات جدیدی را در فلسطین و رابطه تشکیلات خودگردان فلسطین و دولت اسرائیل به وجود خواهد آورد. در چنین تحولاتی مردم فلسطین، به ویژه کارگران و چپ ها و مردم زحمتکش و ستم دیده با استفاده از تجارب مبارزاتی خود، اجازه نخواهند داد بیش از این حق و حقوق انسانی سیاسی شان زیر پا گذاشته شود. در سطح بین المللی نیز دولت اسرائیل باید

مانند دولت آپارتاید آفریقای جنوبی، بایکوت سیاسی شود تا وادار به پذیرفتن حقوق سیاسی و اجتماعی و آزادی های مردم فلسطین شود.

ناسیونالیسم و مذهب به عنوان گرایشات عقب مانده بورژوازی در اسرائیل و فلسطین و منافع امپریالیستی، عوامل اصلی جنگ و خونریزی در منطقه بحرانی خاورمیانه به ویژه اسرائیل و فلسطین است. لازم به تاکید است که نخستین گام در جهت برقراری صلح نه تنها برای پایان دادن به مناقشه اسرائیل و فلسطین، بلکه در کل جهان و خاورمیانه، به یک راه حل کارگری سوسیالیستی نیاز دارد.

۱۱ نوامبر ۲۰۰۴

برگرفته از نشریه پیام شماره ۱۴